

bliver en ren og skær Eksamenfabrik, bidrager ikke til at forbedre Kvaliteten af det Studentermateriale, vi faar herhjemme.

Det glæder mig, at den højtærede Minister kan tænke sig at virke hen til visse Ændringer i Universitetets Forhold. Jeg vil haabe, det ikke bliver ved Tanken, men jeg staaer lidt skeptisk overfor dette Reformarbejde, thi Universitetet har omkring sig en kinesisk Mur, som det er meget vanskeligt at klavre over selv for en saa behændig Mand som den nuværende Kultusminister. Men hvis den højtærede Minister tager fat paa dette Arbejde, vil jeg bede ham virke hen til, at der bliver et bestemt Samarbejde mellem Universitetet og den højere Skole herhjemme. Disse to Institutioner har ikke saa lidt med hinanden at gøre; den højere Skole leverer det Studentermateriale, som Universitetet skal benytte og føre videre, og Universitetet leverer det Læremateriale, som skal anvendes ved den højere Skole. Det er derfor ganske naturligt, at disse to Institutioner samarbejder, men der er for Tiden ringe Samvirken imellem dem, og det er uheldigt for begge Parter. Jeg vilde finde det formaalstjenligt, om den højtærede Minister henstillede til disse Institutioner, at de nedsatte et Udvalg, hvortil hver f. Eks. valgte tre Medlemmer. Dette Udvalg skulde sørge for, at Universitetet bedre kom i Kontakt med den højere Skole. Nu ser det næsten ud, som om Universitetet endnu ikke har opdaget, at vi har faaet en ny Skolelov. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel — jeg vilde have savnet flere, hvis Tiden ikke havde været saa fremrykket. Ved den nye Skolelov føres Eleverne saa vidt i Kemi, at de studerende, der tager matematisk Artium, kan cirka halvt saa meget Kemi, som man skal kunne til lægevidenskabelig Eksamen, og de kan saa meget Fysik, som er nødvendig dertil. Ikke desto mindre begynder Universitetets Professorer omtrent forfra i nævnte Fag med disse Studenter, og det er uheldigt for Studenterne, som altsaa skal repetere det, de en Gang har lært i Skolen. Jeg vil endvidere henstille til den højtærede Kultusminister at prøve paa at gennemføre en Forfatning for Statens højere Almenskoler. Vi har faaet en Begyndelse til en saadan Forfatning en Gang tidligere, da det nuværende ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) var Kultusminister. Jeg er ham taknemmelig for dette Forfatningsudkast, og jeg roser det, selv om det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) vil nedlægge Protest,

saaledes som han gjorde, da jeg sidste Gang roste det ærede Medlem fra Ringkøbing. Men denne Forfatning er efter min Mening nu moden til at forbedres. Jeg vilde saaledes finde det heldigt, om Forældrene fik nogen Indflydelse paa den højere Almenskole. Der er mange Forhold indenfor en saadan Skole, som et Forældreraad, sammensat efter fornuftige Hensyn, kan udtale sig om. Under den nuværende højtærede Kultusministers Forgænger, Højskoleforstander Appel, begyndtes der paa et saadant Arbejde; jeg henstiller til den nuværende højtærede Minister at fortsætte dette. Endvidere vilde jeg finde det rimeligt, om de oprettede Skoleraad fik en noget større Myndighed. De har en Del Myndighed efter den allerede eksisterende Forordning, en Forordning, hvis Bestemmelser for Resten ikke bliver overholdt alle Steder. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at disse Skoleraads Myndighed udvides, samt at der indføres et Undervisningsraad, bestaaende af 3 eller 5 Medlemmer, der paa det pædagogiske Omraade udøver al Myndighed overfor de højere Almenskoler. Disse Bestemmelser, som jeg kun har antydet, kan alle gennemføres ad administrativ Vej.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem har savnet en Udtalelse angaaende et Ønske, som han og hans bornholmske Kollega har fremsat, nemlig om Indførelsen af Lokalporto for hele Bornholm. Jeg tør ikke give det ærede Medlem blot den fjerneste Antydning af Haab om, at noget saadant vil kunne ske. Jeg frygter i saa Henseende for, at det vilde blive krævet af Øer, der er mindre end Bornholm, ja ogsaa af dem, der er noget større, endogsaa af meget større Øer end Bornholm, at naar Øgrænsen her skal være afgørende, maa den ogsaa være det for deres Vedkommende. Og saa antager jeg, at vort Fastland Jylland vil kræve, at i alt Fald mindst et lige saa stort Omraade som den største Ø, der har Lokalporto, ogsaa skulde have det derovre, og saa var vi inde paa Forhold, som ikke paa nogen Maade kunde indpasses i den nuværende Ordning. Langt mere maa det interessere os at søge tilvejebragt Mulighed for en mindre, ensartet Porto for det samlede, danske Rige end just at udstykke det i større Lokalporto-Distrikter.

Ellinger: At bringe saa mange store Spørgsmaal frem, som det ærede Medlem